

kadim bir ilişkinin hazin öyküsü: insan ve tabiat

İbrahim KAMBEROĞLU

İnsanla birlikte herhangi bir şey söz konusu olduğunda, bahsettiğimiz şeyin aslında bir ilişki olduğu; bahsedilen konuda işe yarar bir kavrayışa ulaşacaksa, öncelikle bu ilişki üzerine odaklanıp, ilişkinin mahiyeti, kuruluş biçimi, işleyiş keyfiyeti, mümkün olan farklı modelleri hakkında aydınlık bir bakış açısına sahip olmanın gerekli olduğu herhalde aşikârdır. İnsan bağlamında konuyu ifadelendirecek olursak, felsefi-antropolojik bir tespitle İnsan, “ilişki kuran” dır demek mümkün olacaktır. Yani insan, varoluşunu bir takım ilişkiler kurarak sürdürmektedir. Yaşadığı sürece insan kâinatla, yeryüzüyle, hemcinsleriyle, toplumla ve nihayet yaratıcısıyla, diğer bir deyişle kendisinden neşet ettiği ‘ontolojik öz’üyle zorunlu bir ilişki içindedir. Öyle ki, insan için var olmak, ilişkili ve alakalı olmaktır diyebiliriz. Bu noktada anlamak zorunda olduğumuz şey, var olan her ilişkinin, ontolojik sebeplerle zorunlu ahlaki bir mahiyete sahip olduğu gerçeğidir. Ahlaktan bağımsız bir ilişki kurmak hiçbir şekilde mümkün değildir. İnsan sadece, ahlaki zeminin sınırları içerisinde mümkün olan farklı davranış ve tutum modellerinden

birini tercih etmek durumundadır. İslami terminolojik alanı esas alarak dillendirdiğimizde, ahlaki olan "Dini" olandır. Dini olanı modern dilde kullanılan kavramlarla ifade ettiğimizde, dini olan; politik olandır, ideolojik olandır, felsefi ve etik olandır, kültüre ve sivilizasyona dair olandır. Gelmek istediğimiz nokta şudur: İnsanın tabiatla ilişkisi, diğer bütün ilişkileri gibi dini-ideolojik bir mahiyete sahiptir ve var olan bir dini-ideolojik kalıp ya da model dahilinde gerçekleşir. İslami dünya görüşüne göre insanın tabiatı algılama biçimi ve ona karşı serdettiği davranışlar ya İslami ya da İslam dışı bir zemin ve mahiyette gerçekleşmek durumundadır, haddi zatında tarih boyunca da öyle olagelmıştır. İslam dışı olanı, bugün seküler –kapitalist Batılı dünya görüşü (ve Batı dini) temsil etmektedir.

İmdi, tarih boyunca bu iki dinin gelişim ve hareket hattı ne olduysa insanın tabiatla ilişkisi de o çerçevede gelişmiş ve o mahiyette gerçekleşmiştir. İslami analiz, tarih boyunca negatif olanın, dolayısıyla 'İslam dışı Din'in hükümran olduğu, Hakkı esas alan İslam 'Din'inin ve dünya görüşünün, baskılanıp etkisizleştirildiği, insanın yeryüzü grafiğinin ve tarihinin, birbirini besleyen ve bugünü doğuran bir tarihsel süreçte olumsuz bir mahiyette gerçekleştiği yönündedir. Bu noktada iki ayrı Din olarak İslam ve Batı'nın tabiatla bakış açılarının, birbirinden ayrışık olarak ortaya konulup tespit edilmesi gerekmektedir. Bunu yaptığımız zaman, insanın tabiatla kurduğu ve sürdürmekte olduğu mevcut ilişkiyi ve bu ilişki sonucunda gelinecek noktanın ne olduğunu ve tam da bu noktada sorumluluğun kime ait olduğu ya da tabiatın mevcut halinden dolayı kimi yargılayacağımızı tayin ettiğimiz gibi, alternatif ilişki biçiminin ne olduğu ve bu ilişki bağlamında üretilebilecek çözümlerin neler olabileceği hususunda da bir açıklık yakalama imkânını elde edebiliriz. İlk elden basit bir gözlemlerle yapılmış objektif bir bakışla dahi, modern batılı dünya görüşünün egemen olduğu şu günde insan-tabiat ilişkilerinin, derin bir problematik içerdiği, küresel çapta tezahür etmiş bazı kapsamlı ve hayati sorunların varlığı ve bu sorunların kronik bir keyfiyette artarak ve yayılarak varoluşsal bir tehdit oluşturacak düzeyde genişlediği, bizzat batılı entelektüel kaynakların da sarahaten vurguladıkları, inkârı gayri kabil bir gerçek olarak ortada durmaktadır.

Yukardaki tespitler doğrultusunda İslami bakış açısının ne olduğunu ortaya koymak sadedinde, ana hat-

larıyla şunları söyleyebiliriz. Her şeyi yaratan Allah©,insana musahhar kılınmak üzere tabiatı da yaratmış, insanı da tabiatı (topraktan!) ve onun içinde bir şey olarak yaratarak, tabiatı insanın içinde yaşayıp var olacağı şekilde kâmil tefriş ve tezyin etmiş, onu kutlu bir emanet ve ilahi bir nimet olarak insana bahşetmiştir. Yüce Allah'ın rahmet ve sevgisinin gereği olarak kuluna böylesi bir nimeti ve emaneti bahşetmesi insan için büyük bir kazanım olduğu kadar, ağır bir sorumluluğu da beraberinde getirmiştir. İnsan bütün davranışlarında olduğu gibi, tabiatla müteveccih davranışlarında da Rabbi'nin öngördüğü bir ahlak dairesinde ve ilahi hedefleri gerçekleştirecek şekilde davranmak zorunda ve sorumluluğundadır. Bu sorumluluk emanetin kabulü ile zorunlu olarak doğmuş olup artık kaçınılması da imkânsızdır. Emanete yönelik her davranış ve tutum o emanetin sahibine yönelik bir davranış olacağından, insanın tabiatla ilişkisi de aslında Allah ile ilişkisinden ibarettir.

Bu noktada iki ayrı Din olarak İslam ve Batı'nın tabiatla bakış açılarının, birbirinden ayrışık olarak ortaya konulup tespit edilmesi gerekmektedir. Bunu yaptığımız zaman, insanın tabiatla kurduğu ve sürdürmekte olduğu mevcut ilişkiyi ve bu ilişki sonucunda gelinecek noktanın ne olduğunu ve tam da bu noktada sorumluluğun kime ait olduğu ya da tabiatın mevcut halinden dolayı kimi yargılayacağımızı tayin ettiğimiz gibi, alternatif ilişki biçiminin ne olduğu ve bu ilişki bağlamında üretilebilecek çözümlerin neler olabileceği hususunda da bir açıklık yakalama imkânını elde edebiliriz.

Başka bir deyişle insanın Rabbi'yle ilişkisi neyse tabiatla ya da başka şeylerle ilişkisi de o mahiyette olacaktır. Her ilişkinin ahlaki bir mahiyeti olduğu önermesi bağlamında Allah-insan ilişkileri de zorunlu olarak ahlaki bir mahiyet arz edecektir. Allah© sahip olduğu sıfatları gereği kuluna karşı tamamen, ilahi-ahlaki keyfiyette davranırken, kulunun yani insanın Yaraticısına karşı serdettiği davranışlarının ne kadar uygun ve olumlu olduğu, sonuna kadar tartışmalı bir konudur. Olması gerekeni esas alarak, bugüne kadar insanın çizmiş olduğu davranışsal grafiği (yani insan-

lık tarihini) yargılayacak ve değerlendirecek olursak, insanın Rabbi'ne karşı hiç de salihce ve şakirce davranmadığı gerçeğiyle yüzleşiriz. Oysa insana düşen vazife, Rabbi'ne karşı şakir ve salih olmak, yeryüzünü (ve tabiatı) ıslah ve imar etmektir. Esas itibarıyla kusursuz ve mükemmel olarak yaratılmış olan tabiat, ilahi takdir ve plan gereği, imarı mucip bir halde insana emanet edilmiş olup, yeryüzünde salih bir toplum kurmak görevini üstlenen insan, beraberinde o toplumun yaşayacağı mekân olarak tabiatı ve çevreyi de imar ve inşa etmek görevini de üstlenmiştir. Bu

Ele geçirdiklerinin külli-ilahi kudret yanında bir hiç olduğunu unutan hatta düşünmek bile istemeyen "modern human", gerçekte kendisinin şeytana kul köle olmasıyla sonuçlanan bu temayülünü vandal-vahşi bir üslup ile ve ürkütücü bir şekilde sürdürmekte, oluşan tahribatı görmezlikten gelmekte ve inanılmaz bir gözü dönmürlük sergilemektedir. Bilincinde olmadığı ilahi bir süreçte kendisine belli bir amaçla verilen, fakat gaflet ve dalaletle kapılarak kendisinin ürettiğini sandığı bu teknolojik imkânları, gerçekte imar ve ihya yolunda kullanması gerekirken, çılgın bir "şatanet" *le ifsad ve imha yolunda kullanmaktadır.

görev dahilinde tabiata hiçbir zarar vermeyecek, emaneti dikkat ve şefkatle muhafaza edecek, onu değiştirmeye kalkmayacak, asliyetine müdahil olmayacak, bilakis, koruyup kollamanın yanında onu daha da güzelleştirmenin yoluna bakacaktır. Zaten kendisinin de bir parçası olduğu ve kendisine sunulmuş ilahi nimetler hâsılası olan tabiata sevgi ve merhametle yaklaşacak, böylece de Rabb'ine karşı O'nun bu nimeti üzerinden ahlaki sorumluluklarını da yerine getirmiş olacaktır. Anlaşılan o ki, Yaraticısına karşı olumlu ahlaki bir temayül içinde olmayan insanın, tabiata karşı da aynı nankörlük, isyankârlık ve saldırganlık içinde olması kaçınılmazdır. İyiliğin, adaletin, güzelliğin ontolojik özülle çarpık bir ilişki içinde olanların, onun nimetiyle olan ilişkileri de aynı şekilde çarpık ve bozuk olmak zorundadır ve öyle de olmaktadır. Toplumsal düzeni ifsad ve tahrib eden vicdanı kırık günahkâr karakterler, aynı ahlak ile ta-

biatı da tahrib ve imha edeceklerdir. Allah'a itaat ve ittiba yerine şeytana uymayı tercih eden insan, şeytani bir niyet ve hedef olan, yeryüzünü her bakımdan imha ve ifsad etme projesinin basit bir figüranı haline gelecektir.

'Sektüler-kapitalistik Din'in bakış açısına gelince; Bu dünya görüşü "insandan başka insanı aşan bir hakikat yoktur" şeklinde ifade edilen humanistik-insancı bir temele oturması hasebiyle, kendisini kendi üstünde herhangi bir otoriteye karşı sorumlu ve bağlı hissetmediği için davranışlarını son derece liberal! ve sorumsuz bir zeminde icra etmekte, bu "ğınâ" ve kendine yeterlilik düşüncesi insanı bir takım kendince heves ve arzuların tatminine yönlendirmekte, kendini herhangi bir otoriteye bağlı ya da bağımlı hissetmeyen "human", inanılmaz bir serbesti ve özgürlük içinde davranmaktadır. Ancak kendisinin de bir parçası ve bağılı olduğu tabiat karşısında aczini görünce, ona sahip ve egemen olma hırsına kapılan insan, tabiatı kendisiyle savaşılmaması gereken bir rakip ve düşman olarak görmektedir. Daha öncesi bir tarafa ama gerek Yahudi-Hıristiyan geleneğinde, gerekse Greko-Latin geleneğinde ve birbirine indirgenmesi gayet mümkün olan (zaten pratikte de öyle olmuştur) bu iki geleneğin, günümüzdeki son tezahürü olan "modern batı" geleneğinde tabiat, gerçekten de her zaman kendisiyle savaşılan, teslim alınmaya çalışılan, sırlarına ve işleyişine vakıf olunarak, üzerinde egemen olmak suretiyle, boynu bükülecek bir rakip olarak görülmüştür. Modern insan kendisine boyun eğmediğini düşündüğü bir şeyi zorla ve acımasızca diz çöktürmeye çalışmakta, bunu gerçekleştirmek için her türlü acımasızlığı ve saldırganlığı gerekli ve meşru görmekte, vicdan ve merhametten azade davranmaktadır. Tanrıların ateşini çalarak Tanrı'ya rağmen Tanrı olmak hevesi olarak ifade edilen bu beşeri-insani din, ba husus modern medeniyet bağlamında, tabiatın(ve Tanrı'nın) sırlarını çalmaya(keşfetmeye?)çalışan ve hummalı bir şekilde yürütülen profesyonel-akademik-teknolojik-bilimsel faaliyet olarak tezahür etmektedir. Derin mistik (!) bir duygulanım, bilimsel bir huşu (!) ve şeytani bir tecessüs muvacehesinde yürütülen bu humanistik-akademik faaliyet günümüz modern dünyasında, milyarlarca dolarlık bütçelerle yürütülen devasa bir askeri-sınai kompleksi beslemekte ve ayakta tutmaktadır. İlginç ya da trajik olan şudur ki, yeryüzü macerasına başladığı binlerce yıldan beridir ilk defa insan, daha önce-

leri hiçbir şekilde ve çapta ulaşamadığı bir takım teknolojik imkânlarla modern dönemde ulaşmış ve bu imkânlar dairesinde tabiata ve onun işleyişine müdahil olma noktasında daha önceleri sahip olmadığı boyutta bir güç ve fırsatlar manzumesini ele geçirmiştir. Ele geçirdiklerinin külli-ilahi kudret yanında bir hiç olduğunu unutan hatta düşünmek bile istemeyen "modern human" ,gerçekte kendisinin şeytana kul köle olmasıyla sonuçlanan bu temayülünü vandalvahişi bir üslup ile ve ürkütücü bir şekilde sürdürmekte, oluşan tahribatı görmezlikten gelmekte ve inanılmaz bir gözü dönmüştük sergilemektedir. Bilincinde olmadığı ilahi bir süreçte kendisine belli bir amaçla verilen, fakat gaflet ve dalalete kapılarak kendisinin ürettiğini sandığı bu teknolojik imkânları, gerçekte imar ve ihya yolunda kullanması gerekirken, çılgın bir "şatanet"le ifsad ve imha yolunda kullanmaktadır. O, modern dönem öncesi insanlara tekebbür içinde tepeden bakmakta, elde ettiği başarılarıyla ve yaptığı işlerle övünmektedir. Aslında haksız da sayılmaz; öyle ya, zavallı eski insanlar, bir ozon tabakasını delmekten bile acizdiler! Bir düğmeye basıp bir şehri çevresiyle birlikte imha edecek lükse ve imha konforuna da asla sahip değillerdi!

Yukarıda ortaya koyduğumuz tesbit ve yaklaşımlar bağlamında, mademki mevcut, modern durumda insanın büyük bir ifsad ve imha aktivitesi içinde olduğunu iddia ediyoruz, o halde bu yıkıcı, tahripkar faaliyetin aktüel sonuçlarını ve gerçekleşme alanlarını da açıklamak gerekecektir. Modern dönem boyunca 'seküler-kapitalistik din' önderliğinde insanoğlunun yürütmüş olduğu bilimsel- teknolojik faaliyetin tamamı, tabiat açısından oldukça etkili, fakat son derece vahim ve negatif sonuçlar doğurmuştur. Bu etkiyi gıda ve ilaç endüstrisi üzerinden medikal-tıbbi alanda ve dolayısıyla insanın biyolojik varlığı (ve tabiatı) üzerinde, genel endüstriyel faaliyet ile, onun alt dalı haline getirilmiş endüstriyel tarım üzerinden ise ekolojik yapı ve yeryüzündeki bütün tabii varoluş ve işleyiş içinde gözlemlemek mümkündür. İşaret ettiğimiz alanlarda giderek artan ve hızlanan bir tempoda kronik bir tahribat sürüp gitmektedir. Sözüm ona bu işleyiş ve gidişi kontrol etmek amacıyla kurulmuş ve küresel çapta örgütlenmiş bazı kurum ve kuruluşların duruma dikkat çekmek amaçlı kimi açıklamaları, insanlığın vicdanını oluşturan çok dar bir çevrenin dışında ne yazık ki hiçbir etki yaratmamakta, küresel çapta gerçekleşen kapitalist işleyiş-

şin patırtı ve gürültüsü arasında boğulup gitmektedir. Modern teknolojik gelişmeler 'azgın küresel bir elit'e, tabiat üzerinde birtakım kontrolsüz tasarruf imkânları verirken, aynı güç odakları insanlığın binlerce yıllık emeğinin birikimi olan bir takım sınaî, ziraî ve tıbbî gelenekleri yoğun bir şekilde baskı altına alarak imha sürecine sokmuşlardır. Gelineen noktada sadece tabiatın kendisi değil, insanın tabiatı kullanma ve ondan istifade etme amaçlı olarak geliştirdiği bütün geleneksel teknikler yok olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Geleneksel olana alternatif olarak ihdas edilmiş olan modern üretim ve tüketim biçimleri ve bütün teknik uygulamalar ise total olarak insanlığın (Ve 'Nas'ın)menfaati için değil de, sadece 'azgın kapitalist elit'in sınıfsal çıkarları ve şeytani emelleri doğrultusunda kullanıldığı için, Hakk'ın rızasına ve insanlığın menfaatine uygun bir sonuç vermemekte, bilakis insani ve ilahi amaçlarla esastan çalışmaktadır. Bu çelişkinin tabiatın genel görünümünde, ekolojik

Modern dönem boyunca 'seküler-kapitalistik din' önderliğinde insanoğlunun yürütmüş olduğu bilimsel- teknolojik faaliyetin tamamı, tabiat açısından oldukça etkili, fakat son derece vahim ve negatif sonuçlar doğurmuştur. Bu etkiyi gıda ve ilaç endüstrisi üzerinden medikal-tıbbi alanda ve dolayısıyla insanın biyolojik varlığı (ve tabiatı) üzerinde, genel endüstriyel faaliyet ile, onun alt dalı haline getirilmiş endüstriyel tarım üzerinden ise ekolojik yapı ve yeryüzündeki bütün tabii varoluş ve işleyiş içinde gözlemlemek mümkündür.

çevrede ve insanın biyolojik varlığı üzerinde yarattığı yıkıcı sonuçlar son derece aşikar olmuştur. Küresel ısınma, iklim değişiklikleri, ozon tabakasının tahribi, bir takım canlıların türlerinin yok olması ve olmaya devam etmesi, yeryüzünün birçok yerinde kadim bitki florasının bozulması, yeryüzünün akciğerleri olarak değerlendirilen tropik ormanlardaki feci tahribat ve sonucunda ortaya çıkan asit yağmurları, küresel ısınma ve buzulların erimesi, hava kirliliği, denizlerin kirlenmesi ve genel çevre kirliliği, insan sağlığını yakından ilgilendiren manyetik kirlilik, aşırı gürültüye bağlı ses kirliliği, geceleri uygulanan aşırı

aydınlatma sebebiyle insan sağlığını etkileyecek boyutlara varan ve canlıların biyoritmi üzerinde açık etkileri gözlemlenen ışık kirliliği, yoğun ve kontrolsüz bir şekilde gerçekleşen tekno-mekanik araç kullanımına bağlı olarak sayısız can kaybına ve acıya sebep olan kazalar, küresel çapta pandemik olarak gerçekleşen hastalıklar, insanın biricik yuvası olan tabiatın sürdürülerek içine hapsedildiği beton yığınları olarak tezahür eden çarpık şehirleşme ilk elde gözlemlenen somut göstergelerdir. Diğer yandan “endüstriyel tarım” adıyla yürütülen ve bütün kapitalist-endüstriyel faaliyetler gibi ticari hedefleri önceleyen tarımsal faaliyetler neticesinde tarımsal yapı, toprak zenginliği

Gıda üzerinde yürütülen spekülasyonlar, tohumların genetiğiyle oynamaktan başlayarak, müdahale edilmiş bazı gıdalar yoluyla insan nüfusunu kontrol etme ve bazı ırk ya da toplumlari topluca imha gibi fesatçı amaçlar doğrultusunda kullanılmaya çalışılmaktadır. Yeryüzünde hayatın başladığı günden beri var olan tohum çeşitliliği ve sürekliliği hızla yok olurken, insanlar büyük kapitalist yapılar tarafından üretilerek patentlenmiş ve kendini yeniden üretmeyen bazı tohumları kullanmaya zorlanmaktadır.

ve ürün kalitesi açısından büyük kayıplara uğramış bulunmaktadır. Kalite ve kapasite açısından verim artışına yol açacağı iddiasıyla yapılan ve çiftçilere politik kanallardan zorla dayatılan uygulamalar söylenenin aksine, büyük verim kayıplarına ve sebep olduğu kalite kayıpları neticesinde tarihte daha önce görülmemiş çapta bir “gıda güvenliği problemi” ne yol açmıştır. Kapitalist sistemin merkez yapılarını oluşturan dev ilaç tröstleri, aslında neye yaradığı kesinlikle netleşmemiş bir takım kimyasal maddeleri “ziraat ilaç” adıyla dünyanın her yerinde pazarlayarak kullanımını empoze etmekte, toplamda binlerce ton gibi aşırı miktarlarda kullanılan bu maddeler neticesinde ziraat-ekolojik çevre tahrib olmakta, bu kimyasalların tarım ürünlerine sirayetine bağlı olarak, kanser gibi bazı modern hastalıklar kronik bir şekilde yayılmaktadır. Biyoloji ve genetik alanda kaydedilen bilimsel gelişmeler sonucunda canlıların ve tohumların genetiğini değiştirme amaçlı bir takım çalışmalar hız kazanmış olup, bu çalışmaların gelmiş olduğu

tehlikeli nokta ve sonuçlar gözden irak tutularak, bu çalışmaların sağladığı teknik imkânlar askeri-siyasi amaçlarla kullanılmaya çalışılmaktadır. Modern bilimsel çalışmalar neticesinde elde edilen ve askeri amaçla kullanımı düşünülmemeyen hiçbir buluş ve yenilik bulunmamaktadır. Biyolojik, genetik, nükleer, manyetik, tektonik, mikrobik, kimyasal silahlar gibi terimler askeri terminolojinin başköşesine yerleşirken, imha ve tahrib teknolojisinde elde edilen sonuç ve imkânlar, insanlık tarihinde ilk defa tabiatla birlikte bütün canlı neslini tehdit eder boyutlara gelmiştir. Gıda üzerinde yürütülen spekülasyonlar, tohumların genetiğiyle oynamaktan başlayarak, müdahale edilmiş bazı gıdalar yoluyla insan nüfusunu kontrol etme ve bazı ırk ya da toplumlari topluca imha gibi fesatçı amaçlar doğrultusunda kullanılmaya çalışılmaktadır. Yeryüzünde hayatın başladığı günden beri var olan tohum çeşitliliği ve sürekliliği hızla yok olurken, insanlar büyük kapitalist yapılar tarafından üretilerek patentlenmiş ve kendini yeniden üretmeyen bazı tohumları kullanmaya zorlanmaktadır. Bu tohumlardan üretilen ve tabii olmaktan son derece uzak bir takım tarım ürünleri yoluyla yapılacak genetik yüklemeler neticesinde, insan tekinin ve belli bir genetik yapıya sahip insan guruplarının biyo-genetik yapılarına müdahale edilerek, yaratılacak hastalıklar marifetiyle gerçekleştirilmesi düşünülen kitlesel imha projeleri üzerinde çalışılmaktadır.

Diğer yandan İslam-dışı modern yapıda insanın en çok suiistimal edilip sömürüldüğü ve biyolojik varlığının müdahaleye açık hale geldiği alanlardan biri de medikal alandır. Biyolojik olarak tabiatın bir parçası olması hasebiyle insan bünyesi ile tabiat arasında zorunlu bir bağ ve uyum söz konusudur. İnsan, canlı varlığını sürdürmek için muhtaç olduğu yiyecek ve içeceği bir şekilde tabiatın temin etmekte, bu gıda maddeleriyle insan bünyesi arasında yaratılış gereği bir denge ve uyum bulunmaktadır. Bu dengedeki bazı değişikliklere bağlı olarak insan vücudunda hastalıklar ve arızalar oluşmaktadır. Nasıl ki bir ağaca sıvı olarak su verdiğimizde büyür gelişir ve yaşar da, ayran suyu ya da benzin verdiğimizde ölürse, insan bünyesi de sadece belli niteliği haiz gıdalarla ve tabii bir denge içinde yaşamını sürdürür. Dolayısıyla temiz, kaliteli, uygun gıdaya ulaşmak insan için her zaman temel problemlerden biri olmuştur. Genetik sebeplerin haricinde hastalıkların temel sebebi olarak beslenme ve hayat tarzı faktörü karşımıza çıkar. Top-

lumsal ilişkilerin zulüm temelinde gerçekleştiği yapılar da genel kitle ve halk için yeterli ve nitelikli gıda bulmak ve de düzgün bir beslenme rejimine ve hayat tarzına sahip olmak nerdeyse imkânsızlaşır. Seküler-hedonistik hayat tarzına bağlı olarak alkol, sigara ve sair uyuşturucu maddelerin yoğun ve yaygın kullanımını halk sağlığını ciddi bir şekilde tehdit ederken, sömürü düzeninin yol açtığı yoksulluk, açlık ve sefalet, insanın biyolojik varlığını sürdürmesini oldukça zorlaştırır. Bir yanda belli bir kesim aşırı ve kontrolsüz beslenme ve tüketim sebebiyle sağlık sorunlarıyla yüz yüze gelirken, diğer yanda her yıl milyonlarca insan açlık, sefalet ve hastalıklar sebebiyle ölüp gitmektedir. İşte tam da bu noktada sömürüyü ve tahribatı sürdüren bir faktör olarak, oluşan hastalıkları iyileştirmek iddiasıyla ortaya atılan, ancak çarpık ve zulüm düzenine entegre olmuş fasid yapısıyla, tam tersi bir işlev gören medikal sektör karşımıza çıkarır.

Modern dönemde bu kısır döngünün işleyişi ve genel görünüm şu şekildedir. Öncelikle gelir dağılımını pervasızca tahrib eden kapitalist sömürü düzeninde, Dünya Gıda Fonu'nun açıklamalarına nazaran bir milyar iki yüz milyon insan teknik anlamda aç bulunmaktadır. Yaklaşık aynı sayıdaki bir üst katman ise son derece yetersiz beslenmektedir. Bu iki alt katmanın toplamı kadar üst bir kesim ise aşırı ve kontrolsüz beslenme sebebiyle bir yığın hastalığın temel sebebi olan obezite sorunuyla karşı karşıya bulunmaktadır. Milyarlarca insanın ekmek bulamadığı şu dünyada sadece Amerikalıların bir yılda zayıflamak amacıyla yaptıkları harcama otuz altı milyar dolar civarındadır. Geleneksel tarım tekniklerinin giderek yok olmaya yüz tutması ve yerine ikame edilen kar amaçlı üretim yapan endüstriyel tarım tekniklerinin dayatılması, nitelikli tabii gıda üretimini büyük oranda sekteye uğratmış, gıda değeri düşük olduğu gibi içinde sağlığa zararlı bir yığın katkı maddesinin bulunduğu bir takım sentetik yiyecekler ve içecekler ortalığı kaplamıştır. Üretilen gıdaların insan sağlığına uygunluğu hususunda hiçbir ciddi duyarlılık bulunmamakta, ilgili denetim mekanizmaları çalışmamaktadır. Yetmiş yormuş gibi, gıdayı silah olarak kullanma niyetindeki şeytani odaklar genetik mühendisliği başta olmak üzere, diğer disiplinlerin de yardımıyla fesad projeleri yürütmektedirler. Ekmek, yağ, şeker gibi en temel tüketim maddeleri bile sağlığa zarar verecek mahiyette

üretilmekte, temiz ve nitelikli su kaynaklarına ulaşmak giderek zorlaşmaktadır. Yaygın çevre ve hava kirliliği sebebiyle yeterli temiz hava kullanımı bile sınırlanmaktadır. Böylece politik olarak ezilmiş, sağlık bilincinden yoksun fakru zaruret içindeki kitleler ve belli imkânları olsa bile modern tüketim kültürüne, sağlıksız hayat tarzlarına mahkûm edilmiş bir yığın insan, dıñar oldukları hastalıklar sebebiyle kapitalist kompleksin ana gövdelerinden birini oluşturan medikal aygıtın potansiyel müşterileri haline gelmektedirler. Aynı kapitalist-şeytani odak, bozuk gıdalarla, zehirli tarım ilaçlarıyla, getirdiği insan doğasına aykırı hayat tarzıyla, yoksullukla hastalıklara mahkûm ettiği zavallı insanların karşısına bu sefer şifa üreten kurtarıcı bir melek edasıyla çıkmaktadır. Soru şudur: Trilyonlarca dolarlık bütçelerle işleyen, hayatın her safhasında bizleri dertlerimizden kurtarmak iddiasıyla karşımıza çıkan bu medikal yapı gerçekte neye

Gelir dağılımını pervasızca tahrib eden kapitalist sömürü düzeninde, Dünya Gıda Fonu'nun açıklamalarına nazaran bir milyar iki yüz milyon insan teknik anlamda aç bulunmaktadır. Yaklaşık aynı sayıdaki bir üst katman ise son derece yetersiz beslenmektedir. Bu iki alt katmanın toplamı kadar üst bir kesim ise aşırı ve kontrolsüz beslenme sebebiyle bir yığın hastalığın temel sebebi olan obezite sorunuyla karşı karşıya bulunmaktadır. Milyarlarca insanın ekmek bulamadığı şu dünyada sadece Amerikalıların bir yılda zayıflamak amacıyla yaptıkları harcama otuz altı milyar dolar civarındadır.

yaramaktadır? İddia ettiği gibi sağlık ve şifa üretmekte midir? Hastalıkları üretenlerle, onları tedavi etmek iddiasındakilerin aynı odaklar olduğu bir yapıdan nasıl olur da şifa çıkar? Kaldı ki, zaten diğer bütün sektörler gibi medikal sektör de birincil hedef olarak kâr amacıyla faaliyet göstermekte, kârlılığın olduğu durumda sonuçların ne olduğu umursanmamaktadır. İyileştireceği beklentisiyle insan bünyesine kontrolsüz bir şekilde boca edilen modern kimyasal ilaçların sınırlı olumlu etkilerinin yanında, sayısız ve ağır yan etkileri bulunmakta, her yıl yüz binlerce insan bu yan etkiler sebebiyle ölmektedir. Ahlaki ön-

celiklerin değil parasal önceliklerin esas olduğu sağlık sektöründe, doktora giden her beş hastadan üçü doktor kurbanı olmakta, yanlış ve eksik tedavi sebebiyle mağduriyet yaşamaktadır. Kaldı ki milyarlarca insan en basit tıbbi hizmetlere dahi ulaşamamakta, sadece hastalanma ve ölme hakkına (!) sahip bulunmaktadır. Bütün bunların sonucunda temel amacı olan şifa ve deva üretmeyi başaramayan medikal sektör, sürekli hastalık üretmekte ya da hastalıkların üreyip çoğalmasına çanak tutmakta ve sürekli genişleyip büyümektedir. İnsanlığın büyük kısmı en basit medikal hizmetlerden mahrum kalırken, diğer bir kesim aşırı medikalize olmuş bir hayat içerisinde ilaç firma-

Politik olarak ezilmiş, sağlık bilincinden yoksun fakru zaruret içindeki kitleler ve belli imkânları olsa bile modern tüketim kültürüne, sağlıksız hayat tarzlarına mahkûm edilmiş bir yığın insan, düçar oldukları hastalıklar sebebiyle kapitalist kompleksin ana gövdelerinden birini oluşturan medikal aygıtın potansiyel müşterileri haline gelmektedirler. Aynı kapitalist-şeytani odak, bozuk gıdalarla, zehirli tarım ilaçlarıyla, getirdiği insan doğasına aykırı hayat tarzıyla, yoksullukla hastalıklara mahkûm ettiği zavallı insanların karşısına bu sefer şifa üreten kurtarıcı bir melek edasıyla çıkmaktadır.

larının sirk maymunu ve vahşi kapitalizmin sömürü nesnesi olmaya mahkûm edilmektedir. Hastalık ve vaka sayısı katlanarak artarken, medikal yapı bu durum karşısında aciz ve duyarsız kalmakta, acımasızca ticari hedeflerin peşinden koşmaya devam etmektedir.

Gelişmeler can yakıcı ve zalimane bir şekilde işlediği gibi, hazin bir sona doğru hızlanarak ilerlemektedir. Şeytani iğva'nın esiri olan insan, ihya, ıslah, imar ve muhafaza etmekle mükellef olduğu şu biricik yuvası olan tabiatı, kof hayaller uğruna imha, ifsad ve tahrib etmekte, bindiği dalı kesmektedir. Bütün bunları yaparken büyük suç ve günah işlemiş olmakta, dünyayı cehenneme çevirirken, gerçek cehennemi iktisab ve hak etmektedir. İnsan yanlış bir yolda('Din'de) ve bunun kaçınılmaz sonucu olarak hüsrandır.

İnsan(lık) yolunu(dinini) değiştirmedeği sürece bu kıskaçtan çıkması mümkün değildir. Yahudi-Hiristiyan ve Greko-Latin unsurların, Yudaik unsurun rehberliğinde sentezlenmesiyle ortaya çıkan ve Modern Batı medeniyeti olarak somutlaşan şeytancı-seküler-kapitalist dinin insanlığı getirdiği yer ortadadır. İnsan bu dinden çıkmalıdır, fitrat ve yaratılış dinine, sevgi ve merhamet dinine, ihya ve imar dinine, Yaraticısının dinine, Hak 'Din'e yani gerçek dine rucû etmelidir. Vahşi kapitalist din ve düzen yıkılmalı, insan bu zilletten kendini kurtarmalıdır. Aksi takdirde mevcut zemini koruyarak üretilebilecek hiçbir çözüm, elde edilebilecek hiçbir esenlik bulunmamaktadır. Dahası insan bunu vakit geçirmeden bir an önce ve aciliyetle yapmak zorundadır. Çünkü ilahi kaderin ta kendisi olarak gerçekleştiren tarih, asla beklemez ve bekleme-yecektir de!■

* Kötülük